

Sygnatura akt II W 912/20

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

26 stycznia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jarosław Staszekiewicz

Protokolant: Karolina Pałka

po rozpoznaniu na rozprawie 26 I 2021 roku sprawy

M. M.,

syna M. i I. z d. G.,

urodzonego (...) w J.

obwinionego o to, że:

w dniu 22 maja 2020 roku około godziny 16:06 w J. przy ul. (...), w sklepie (...) dokonał kradzieży whisky alkoholu o łącznej wartości 429,95 złotych na szkodę (...) S.A. w K.,

tj. o czyn z art. 119 § 1 k.w.

I. obwinionego M. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu, opisanego w części wstępnej, to jest wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i za to, na podstawie art. 119 § 1 k.w. wymierza mu karę 20 (dwudziestu) dni aresztu;

II. na podstawie art. 82 § 3 k.p.s.w., na poczet orzeczonej wobec obwinionego kary zalicza jego zatrzymanie 22 maja 2020 roku od 16:00 do 16:15, jak równoważne dniowi aresztu;

III. zwalnia obwinionego od zapłaty kosztów sądowych.

Sygnatura akt II W 912/20

UZASADNIENIE

22 V 2020 roku, około 16:06 do sklepu (...) mieszczącego się w J. przy ulicy (...), prowadzonego przez (...) S. A. w K. przyszedł M. M.. Z półek sklepowych M. M. zdjął pięć butelek alkoholu o łącznej wartości 429,95 złotych i schował je do torby. Chciał opuścić sklep, nie płacąc za nie, lecz został zatrzymany przez pracownika sklepu, który wezwał jednostkę Policji. Policja ujawniła w torbie skradziony towar, który wrócił do sprzedaży.

(dowód: notatka urzędowa Policji z k. 5,

zeznania K. Z. z k. 8-9, protokół ujęcia z k.12-13).

M. M. był wcześniej karany za wykroczenia oraz za przestępstwa.

(dowód: informacja z k. 17,

dane o karalności z k. 19-22).

Stan faktyczny w sprawie ustalono w oparciu o wiarygodne, z uwagi na swoją obiektywność zeznania świadka oraz z uzyskanych dokumentów. Prezentują one przebieg zdarzenia z 22 V 2020 roku. Brak jest podstaw, by podważać ich wiarygodność, gdyż obwiniony został ujęty na kradzieży artykułów przez świadka zdarzenia. Świadek ten nie był w żaden sposób związany z obwinionym, nie miała interesu w fałszywym zeznawaniu czy też niezgodnym opisem zdarzenia z rzeczywistym stanem faktycznym. Nie sposób kwestionować rzetelności dokumentów przedstawionych jako dowody, pochodzą od uprawnionych podmiotów, sporządzono je w przewidzianej prawem formie.

M. M. zdjął z półek w samoobsługowym sklepie towary należące do podmiotu, prowadzącą placówkę handlową. Następnie chciał opuścić sklep, nie płacąc za towar. Został ujęty przez pracownika tego sklepu. Stanowiło to zabór owych przedmiotów. Obwiniony planował rzeczy zatrzymać dla siebie. Działał więc w celu ich przywłaszczenia. W ten sposób dokonał ich kradzieży. Wartość mienia wyliczono na kwotę 429,95 złotych, co przesądza, że czyn ten stanowił wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

Przyjęto, że zawinienie obwinionego w odniesieniu do opisanego zachowania było niewątpliwe, gdyż brak jest powodów, by kwestionować zdolność obwinionego do rozumienia własnego postępowania i kierowania nim podczas tego zdarzenia. Nie wystąpiły również okoliczności nakazujące obwinionemu zachowanie sprzeczne z normą prawną. Wina, jak i sprawstwo obwinionego nie budziły zatem wątpliwości sądu.

Z tych powodów obwinionego M. M. uznano za winnego tego, że 22 V 2020 roku około godziny 16:06 w J. przy ulicy (...) w sklepie (...), dokonał kradzieży whisky alkoholu o łącznej wartości 429,95 złotych, na szkodę (...) S.A. w K., to jest wykroczenia z artykułu 119 § 1 k.w.

Společną szkodliwość czynu M. M. uznano za znaczną. Udał się do sklepu samoobsługowego w określonym celu - był wyposażony w torbę, do której schował zdjęty z półek towar – a więc wcześniej zaplanował kradzież. Ma na to również wpływ istotna wartość przedmiotów, które zabrał, sięgająca niemal górnej granicy przewidzianej dla wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. oraz ich rodzaj – alkohol, a więc artykuł, który nie jest niezbędny do przeżycia.

Okolicznością obciążającą dla M. M. jest jego wcześniejsza karalność. Był wielokrotnie karany za wykroczenia przeciwko mieniu, w tym za kradzieże alkoholu na kary grzywny. Jest więc sprawcą, który nie szanuje cudzego mienia, odpornym przy tym na wolnościowe środki oddziaływania. Obwiniony popełnił nadto przed 22 V 2020 roku szereg przestępstw za które wymierzano mu kary pozbawienia wolności, niektóre z nich były umyślnymi występkami przeciwko cudzemu mieniu. Od tego rodzaju czynów nie były go więc w stanie odstraszyć także odbywane kary izolacyjne. W trakcie zatrzymania obwiniony był osobą poszukiwaną do odbycia kolejnej tego rodzaju kary.

Wskazane było więc zastosowanie wobec niego kary aresztu - koniecznie o surowszym charakterze, niż grzywny dotychczas orzekane za wykroczenia tego rodzaju. Tylko ona będzie w stanie osiągnąć cele w zakresie prewencji i wychowania. Musi ona być przy tym surowa – obwiniony jest bowiem osobą odporną na oddziaływanie nawet kary izolacyjnej.

Z podanych powodów za przypisany obwinionemu czyn wymierzono karę 20 dni aresztu. Spełnia ona określone wcześniej wymagania, jest dostosowana do wagi czynu sprawcy. Na poczet kary zaliczono okres zatrzymania w sprawie 22 V 2020 roku od 16:00 do 16:15, jako równoważny dniowi aresztu.

Obwiniony jest osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku, podejmuje prace dorywcze oraz nie posiada majątku, dlatego zwolniono go od zapłaty kosztów sądowych, gdyż nie byłby w stanie ich uiścić. Podstawą tej decyzji był art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 121 § 1 k.p.s.w.